

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadınlarımızın maruz kaldığı şiddet ülkemizin en acı ve kalıcı hale gelmiş sorunlarından birisini oluşturmaktadır. Her yıl yüzlerce kadınıımız kör bir şiddetin kurbanı olmakta ve canlarını kaybetmektedir. Canlarına kıyılan kadınlarımızın yanı sıra resmi makamlara da yansıyan onbinlerce şiddet olayı vuku bulmaktadır.

Bu şiddetin önüne geçilebilmesi amacıyla kanunlar çıkarılmış, uluslararası sözleşmeler imzalanmış olsa da toplumsal zihniyet kalıpları ve uygulamadaki hatalar nedeniyle şiddetle mücadele konusunda ilerleme sağlanamamış, kadınlarımızın maruz kaldıkları şiddet etkisini artırarak devam etmiştir. Kadınlarımıza yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin sonlandırılması için kararlı bir mücadele stratejisine ve toplumsal zihniyet kalıplarını kırarak kararlı bir irade sergilenmesi gerekmektedir.

Bu nedenle ülkemizde yaşayan kadınlara yönelik şiddet ve kadın cinayetleri ile ilgili sorunların ve alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci İç Tüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.
19.11.2014

Sedef KÜÇÜK

İstanbul Milletvekili

SIRA NO	ADI SOYADI	İli	İMZA
1	Ueli Akkarak	Malatya	
2	Özgür Özel	Manisa	
3	Kadir Sokan Şişli	İST	
4	Ali Ergüder	İST	
5	Ömer Sinan ALDAN	muğla	
6	Erce Koprulu	Celviye	
7	Erhan Çenpaz	İST.	
8	Turhan Tayan	Bursa	
9	Mehmet Hakan Zengirli	İSTANBUL	
10	Osman Korkut	İSTANBUL	
11	Özkan Eker	İstanbul	
12	Turgay Daveli	Adana	
13	Haydar Akar	Kocaeli	
14	Yener KILIÇ	BURSA	
15	Binnaz Toprak	İstanbul	
16	Gürkut AKAR	Antalya	
17	Ali Serindağ	Gaziantep	
18	Ali Haydar ÖNER	Isparta	
19	Simen Aygün	ANIKARA	
20	Ayhan Aygün	İstanbul	

1. SEDEF KÜÇÜK - İSTANBUL
2. VELİ AĞBABA - MALATYA
3. ÖZGÜR ÖZEL - MANİSA
4. KADİR GÖKMEN ÖĞÜT - İSTANBUL
5. ALİ ÖZGÜNDÜZ - İSTANBUL
6. ÖMER SÜHA ALDAN - MUĞLA
7. EMRE KÖPRÜLÜ - TEKİRDAĞ
8. ERCAN CENGİZ - İSTANBUL
9. TURHAN TAYAN - BURSA
10. MEHMET HABERAL - ZONGULDAK
11. OSMAN TANEY KORUTÜRK - İSTANBUL
12. OSMAN OKTAY EKŞİ - İSTANBUL
13. TURGAY DEVELİ - ADANA
14. HAYDAR AKAR - KOCAELİ
15. SENA KALELİ - BURSA
16. BİNNAZ TOPRAK - İSTANBUL
17. GÜRKUT ACAR - ANTALYA
18. ALİ SERİNDAG - GAZİANTEP
19. ALİ HAYDAR ÖNER - ISPARTA
20. SİNAN AYDIN AYGÜN - ANKARA
21. AYDIN AĞAN AYAYDIN - İSTANBUL

Gerekçe:

Ülkemiz “Kadınlara Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi” (İstanbul Sözleşmesi) ve “BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi”ni imzalamış, 6284 sayılı “Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanunu” Meclisimizden geçirmiştir. Söz konusu sözleşmelerle taraf Devletler “kadınları karşı her türlü şiddetten korumak, aile içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve tadan kaldırmakla” yükümlü kılınmıştır. Ancak uluslararası sözleşmelerin anılan yükümlülüklerinin yerine getirilmesinde ve 6284 sayılı kanunun uygulanmasında yaşanan aksaklıklar nedeniyle kadınlarımıza yeterli bir güvenlik şemsiyesi sağlanamamış ve kadınlarımızın şiddet görmesinin, canlarına kıyılmasının önüne geçilememiştir.

Cinayetlere kurban verdiğimiz kadınlar ve şiddet mağduru kadınlar genellikle aile içi şiddetin kurbanı olmaktadır. Aile içi şiddet nedeniyle bireysel ve toplumsal bozukluklar ortaya çıkabilmekte, bir şiddet sarmalı doğmasına neden olmakta, gelecek kuşakların da şiddete eğilimli olması sonucu doğurmakta ve toplumsal bir tehdit halini almaktadır. Bu açıdan kadınlarımızın maruz kaldığı şiddet ile mücadelenin taviz vermeden sürdürülmesi gereği vardır. Ancak kimi kamu görevlilerinin bu mücadele konusunda yeterince kararlılık göstermedikleri, şiddeti aile içi bir mesele olarak algıladıkları gözlenmektedir. Diğer yandan kimi kamu görevlileri kadına şiddet konusunda en önemli etkenlerden biri olan geleneksel-toplumsal zihniyet kalıpları ile mücadele konusunda isteksiz davranmaktadır. Oysa diğer ülke uygulamaları kadına yönelik şiddetin önlenmesi konusunda en önemli mücadelenin toplumsal zihniyet kalıplarına karşı olan mücadele olduğunu ortaya koymuştur. Nitekim altında imzamız olan uluslararası sözleşmeler imzacı devletleri cinsiyet rolleri ve toplumsal cinsiyet kalıpları ile mücadele etmeye zorunlu kılmaktadır.

Kadınların ikinci sınıf olduğu ve erkeklerle eşit olmadığına yönelik çarpık toplumsal algı kadınlarımızın maruz kaldıkları şiddetin en temel belirleyicisidir. Bu çarpık algı ile mücadele edilmeden kadına yönelik şiddetin engellenmesi mümkün görünmemektedir. Bu konuda asıl önlem alması ve kanunla belirlenmiş hükümlerin uygulanması kamunun görevidir. Ancak Kamu otoriteleri tarafından toplumsal cinsiyet eşitliği kavramının yeterince vurgulanmamakta ve şiddet ile mücadele konusunda yeterince aktif olunmamaktadır.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle, kadınlara yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin araştırılması ve alınacak tedbirlerin Yüce Meclisimizce tespiti amacıyla bir Meclis Araştırması açılmasının yerinde olacağı düşüncesindeyiz.